

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 3

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

18. januarja 1973

Politične tendence

v Argentini

V zadnji številki smo v uvodniku na kratko nakazali politične stranke, ki se udeležujejo sedanega volilnega procesa v Argentini. Danes pa hočemo vsaj v grobih obrisih začrtati tendence, ki se, nad strankarskimi ustroji, bijejo za nadvlado, včasih skupaj včasih ločeno, ter jih obrazložiti v luči sedanjega latinskoameriškega položaja.

Pri tem je treba upoštevati poseben položaj, ki ga država zavzema na tem kontinentu. Tradicionalno tekmovalnost med Argentino in Brazilom. To v preteklem stoletju, v preteklih desetletjih in tudi še danes. Je to sad zgodovinskega nasprotstva med Španci in Lusitanci, ki so kolonizirali latinsko Ameriko. To nasprotje prihaja v modernem času do zanimivega izraza. Danes brazilski vojaški režim predstavlja močno desničarsko tendenco z izrazito imperialističnim gospodarstvom napram svojim latinskoameriškim sosedom.

Spričo tega brazilskega zadržanja vstaja Argentina kot možna voditeljica ostalih držav v skupnem nastopu proti agresivnemu razmahu. V takem položaju bo prišlo do novega koraka, ko bo Brazilija ostala pod vojaškim režimom, medtem ko bo Argentina stopila na pot demokracije.

Prav tako ni težko zaslediti danes v latinski Ameriki izrazitih in močnih levičarskih tendenc. Dolga leta desničarskih vlad, ki so se le prevečkrat brigale za lastno korist ter puščale narode v revščini in neznanju, so rodila svoje sadove. Dejstvo je, da je ideja nacionalizma, še bolj pa ideja socializacije prodira v bistvo vseh domačih političnih tokov. S tem prodorom in s temi tokovi je treba nujno računati v vsaki resni študiji političnega položaja.

Levičarske težnje pa so v latinski Ameriki že prekoračile izključno idejno polje. Izvzemimo tu primer Kube, kjer je marksistična revolucija zadušila svobodno politično udejstvovanje. Poglejmo le nekaj ostalih primerov. Čile se je svobodno izrekel za levičarski režim, in od njega odstopa le, ko vidi katastrofalne posledice marksističnega gospodarstva. Vojaška revolucija v Peruju se je postavila proti ameriškega gospodarstva izkoriščanju, žela podporo naroda in izvaja globoko socialno reformo. Bolivijski režim generala Torresa je zahajal že v skrajne levičarske vode, ko ga je strmoglavil vojaški upor. V Venezueli je krščanska demokracija prodrila s svojim socialnim programom in ima velike uspehe, ter jo smatrajo za zmerno srednje levo vladno. V Urugvajju je levičarska volilna zmes propadla, a ne smemo pozabiti, da je na volitvah žela 17% glasov, kar nikakor ni malo. In končno: večina argentinskih strank v sedanji volilni kampanji poudarja „nacionalni in socialni“ značaj svojih programov.

Po težki poti je država prišla do volitev. In ti zadnji tedni ne bodo manj težki. Vendar že sam videz demokracije navdaja upanje, da bo po volitvah nastopila doba narodne sprave. V koliko bo to mogoče, je gotovo odvisno od rezultata volitev.

V kampanji se bje devet političnih grupacij. A te lahko porazdelimo v pet tendenc, ki so karakteristične v tukajšnjem političnem polju. Lahko bi jih označili kot: desnica, desna sredina, sredina, leva sredina in leвица. Evropskim opazovalcem se včasih čudno zdi, da v Argentini ne nastopa skrajna desnica, v obliki neofašističnih ali neonacističnih organizacij, kar bi odgovarjalo nekaterim tendencam v preteklosti. Take skupine sicer obstajajo, a so omejene na privatno delovanje in praktično ne posegajo na politično polje.

Kar se strank tiče, je desnica na teh volitvah zastopana po Nueva Fuerza. Ne toliko s političnega vidika, kot z gospodarskega. Gospodarski neoliberalizem, ki dopušča državno intervencijo le v skrajnih slučajih, je njihov ideal. In to je tudi vse, na čemer argentinska desnica sloni.

NARODNI PROBLEMI IN BODOČNOST JUGOSLAVIJE

Severnoameriško zunanje ministrstvo (State Department) dobiva poročila o razmerah v posameznih državah v svetu od svojih poslaničkov ter po njih uravnava svojo zunanjo politiko. Od časa do časa pa State Department poveri nalogo proučevanja položaja v določeni državi gotovim severnoameriškim ustanovam, ki se načrtno bavijo s proučevanjem gospodarskih, družbenih, verskih ali kulturnih razmer tako v ZDA kakor v drugih državah sveta. To stori zlasti, če smatra, da se gotova država ali celoten geografski prostor nahaja pred novimi usmeritvami ali odločilnimi premiki, ki bi mogli imeti posredne ali neposredne posledice tudi za nadaljnji zunanje-politični razvoj ZDA samih.

Tako je State Department lanskega oktobra poveril ameriško ustanovo The Rand Corporation, naj s svojimi političnimi, gospodarskimi in družbenimi strokovnjaki preštudira trenutne razmere in nadaljnji razvoj v Titovi komunistični Jugoslaviji in mu čim bolj zgoščeno študijo izroči v najkrajšem času. Strokovnjaki Rand Corporation so to storili s pomočjo virov, ki so jih imeli na razpolago v ustanovi sami, deloma pa so svoje strokovnjake poslali tudi v Jugoslavijo, kjer so stopili v stik z različnimi plastmi prebivalstva.

Rezultat je bila temeljita, močno zgoščena, 74 strani obsegajoča študija pod zgorajim naslovom, ki jo je Rand Corporation razdelila na naslednja poglavja:

1. Narodni problem in velik skok v industrializacijo: 1944—51.
2. Uradni jugoslovanski nacionalizem: 1951—1960;
3. Sklepi o tržnem gospodarstvu: 1965—1966;
4. Poskus s skupnostjo narodov: 1960—1970;
5. Ustavni amandmaji 1971;
6. Kaj dokazuje javno mnenje;
7. Sredobežne sile;
9. Tri perspektive.

Na tem mestu objavljamo skoro v celoti „Povzetek, sklepe in izglede za bodočnost“ te študije, ki jo Rand Corporation objavlja na začetku dokumenta. Posebej opozarjamo na zanimiv, v mnogočem nov pogled na sedanjo jugoslovansko državo, na severno razvito in južno razvijajočo se Jugoslavijo, kar da bo v njenem bodočem, tudi političnem razvoju igralo po mnenju strokovnjakov važno vlogo.

Glavni problem Jugoslavije dandanes je ohraniti enotnost države nasproti naraščajoči politični in gospodarski diferenciaciji.

Mnogonarodna komunistična partija se je leta 1944 povzpela na oblast v Jugoslaviji s sanjanim načrtom o utrditvi po svoje zamišljene jugoslovanske narodne zavesti v različnih slovanskih narodih, nad katerimi je zavladala. Toda nujnost razrešitve partijske baze z ljudsko podporo po njenem izgonu iz Kominforma leta 1948 je povzročila obraten proces: namesto da bi prebivalstvo razvilo jugoslovansko narodno zavest, se je vladajoča partija de facto razbila v vrsto republiških partij z ločenimi nacionalnimi orientacijami, tako da so od tedaj naprej državo vladala med seboj se pogajajoča republiška vodstva, ki jim je Tito služil kot neohodno potrebno centralno oporišče. V prvih letih po 1960 je bil partijski ideal jugoslovanske narodne države uradno nadomeščen z doktrino o jugoslovanski „skupnosti narodov“.

SEVERNA IN JUŽNA JUGOSLAVIJA

Pokrajinske razlike v vseh oblikah razvoja so v veliki meri doprinesle k težnji po konfederaciji. Iz stališča razvoja obstajata dve Jugoslaviji, ki ju loči črta, ki med njima teče takoj južno od Donave in njenega pritoka Save. Prestolnica Beograd še spada na sever. Severni del Jugoslavije ima lahek dostop na tržišča Zahodne Evrope, ima

Desno sredino zastopata dve povezavi, ki sta zelo sorodni, a nasprotni: Republikanci in federalisti. Druga druga „kradeta“ glasove, čeprav se njihovih programi nikakor ne nasprotujejo. Manriquejeva Alianza Popular Federalis'a teži k liberalizmu s socialno vrhno plastjo, medtem ko Alianza Republicana Federal zastopa bolj socialno in njo z močnim liberalnim poudarkom. Ena ali druga računata, da bosta zasedli tretje mesto na volitvah.

Sredino si delijo peronisti, demokratični socialisti in radikali. Ti zadnji so prav v sedanji volilni kampanji obrnili krmilo zelo proti levi. Zavzemajo se za „socialno ekonomijo, oddaljeno od liberalno-kapitalističnega sistema“. Socialnost poudarjajo peronisti in socialisti, ki obenem tudi zagovarjajo privatno šolo (ne radikali) in polagajo veliko važnost družini kot osnovni družbeni celici.

Leva sredina se zgrinja okoli istoimenske Alianza Popular de Centro Izquierda. Ta se zavzema še bolj kot ra-

večino komunikacijske mreže v državi, večino industrije in je njena žitnica. Življenska raven severne Jugoslavije je podobna tisti v Avstriji ali severni Italiji. Južni del Jugoslavije pa je od rezan od ostalega sveta z golimi gorskimi verigami, je na splošno reven v naravnih virih, na nizki stopnji izobrazbe in izkušenj, a ima visok odstotek rojstev. Življenska raven južne Jugoslavije je podobna tisti v Albaniji, Grčiji in južni Italiji. Tako obstajata druga ob drugi: razvita Jugoslavija in razvijajoča se Jugoslavija, dasi nista ločeni med seboj po narodnostnih mejah: nasprotno, v obeh živijo Hrvati in Srbi.

INDUSTRIALIZACIJA JUGA NA RAČUN SEVERA

Od začetka svoje oblasti je komunistična partija hotela podpirati industrializacijo juga na račun severa. Za to sta partiji služili centralno planiranje gospodarstva in njena diktatura. Severnjaki so počasi začeli čutiti, da so podvrženi splošnemu in sistematičnemu izkoriščanju in so, ko se je partija razbila na republike, napeli vse sile, da se je centralni planski stroj razbil in se na njegovem mestu razvil tkim. tržni socializem. Javno je bil ožigan kot nesmiseln načrt za industrializacijo juga, naravna industrijska superiornost severa pa javno poudarjena.

Danes, ko Titov odhod iz javnega življenja ni več daleč, si severnjaki ho-

dikali za socializacijo predvideva nacionalizacijo važnih gospodarskih sektorjev in še bolj kot peronisti in radikali poudarja važnost agrarne reforme. Ta struja je demokratični izraz latinskoameriške levice.

Levico, ali boljše rečeno skrajno levo pa predstavlja Ljudska levičarska fronta in pa Delavski socialisti. Zanimivo je, da Frente de Izquierda Popular zagovarja (kot šilski Allende) revolucijo brez nasilja. Kot prvi korak k tej revoluciji bi uvedli soupravljanje v podjetjih in delavskih obratih.

Sile stojijo na bojnem polju. Kam se bodo obrnili volilci, je težko prerokovati. Vsekakor je treba računati z dejstvom, da bo nova vlada, taka ali taka, pobarvana z močno levičarsko barvo, čeprav bo zastopala sredino. Celotna tendenca latinskoameriškega kontinenta vodi v to. Argentina je trenutno le ena važna zastopnica in predstavnica teh tendenc. To vse dokler se kolo procesa ne obrne.

El fin y los medios

Una vez más trató el Papa Paulo VI el áspero y controvertido problema de la violencia y el terrorismo internacionales.

El discurso papal, que fue pronunciado con motivo de la ceremonia diplomática que se llevó a cabo a mediados del mes en curso, constituyó la respuesta de Su Santidad a las palabras del embajador francés, Ren Breuille, vicedecano del cuerpo diplomático.

“Si la comprensión internacional aminorara o llegara a desaparecer —manifestó el Papa— dejando las grandes decisiones concretas a dos o tres potencias, ello representaría para nosotros un retroceso y una amenaza.” Si bien no hizo ninguna referencia concreta a ningún país en particular, fuentes del Vaticano sostuvieron que el Papa aludía claramente a la Unión Soviética, Estados Unidos y China.

Del mismo modo se refirió también Paulo VI a la proliferación del terrorismo y la violencia internacionales, calificándolos como “problemas serios y urgentes que todos deben tratar de resolver.”

“Quién se atravesaría a sostener que el fin justifica los medios —preguntó el Papa— que el terror puede ser un arma para causas legítimas, que las acciones violentas contra los inocentes sirven de manera válida a una causa considerada buena?”

La humanidad entera, y especialmente quienes tienen en sus manos la conducción de los pueblos, deberán responderse estas preguntas y elegir los medios físicos y humanos de que disponen: inteligencia y buena voluntad, pues nada ganarán si sucumben a la tentación de cambiar violencia por violencia.

čejo zagotoviti gotove institucionalne garancije. Hočejo zavreči na smetišče federalni sistem, ker bi jim, poleg drugega, reprezentativni parlament mogel vzeti novo pridobljene svobode. Severnjaki so že itak v manjšini in z ozilom na veliko razliko v naravnem porastu med severom in jugom se bo ta manjšina še povečala.

TRŽNI SOCIALIZEM IN PRESELJEVANJE

Južnjaki pa stojijo pred razvojnim problemom, za čigar rešitev nimajo moči. Prepričani so, da so bili oropari svojih socialističnih pravic, pravice uporabljati državno oblast za izmota se iz gospodarske zaostalosti. Tržna rešitev bo seveda zahtevala veliko časa in ni nikakor tako spektakularna: postopna redistribucija prebivalstva, ki naj bolj odgovarja naravnim virom in infrastrukturi, se pravi, nadaljna urbanizacija severa z emigranti z juga. V gotovi meri se taka redistribucija že vrši. Črnogorci in južni Srbi se premikajo proti prestolniskemu Beogradu in Vojvodini, medtem ko se Hrvati iz Dalmacije in Bosne premikajo proti hrvaški Slavoniji in Vojvodini. Toda doslej preseljevanje ni mednarodno in tudi ne prizadeva najbolj napredne in najsevernejše republike Slovenije, niti ni imelo večjega učinka na razmere na jugu.

GOSPODARSTVO V VELIKIH TEŽAVAH

Ta migratorni neuspeh ima seveda svoje etnične vzroke, toda dejstvo, da stotisoči Hrvatov in Slovencev migrirajo v države Skupnega evropskega trga za boljšim zaslužkom dokazuje, da bi visoka stopnja gospodarske prosperitete zadostovala za premaganje etničnih razlik. Kljub naporom njenih reformatorjev se jugoslovansko gospodarstvo nahaja v velikih težavah. Jugoslovanska valuta še ni v celoti konvertibilna. Veliko neekonomskih tovarov, podpiranih iz etnično-geografskih in političnih razlogov, še naprej dela, ker se jih oblast boji zapreti. Jugoslovanska industrija še ne tekmuje z zahodnimi tržišči, tako da ima država velik deficit na tekočem računu. Jugoslovansko gospodarstvo nujno potrebuje še večje integracije z zahodnimi trgi, s pomočjo še večjega pritoka tujega kapitala. To bo izboljšalo produktivnost (trenutno dosega komaj tretjino produktivnosti Zahodne Evrope) in povečalo stopnjo specializacije. Kot komunistična država je Jugoslavija sicer edinstvena v vabljenju tujega kapitala z Zahoda, toda vsi naporji so uničeni z omejitvami njene doktrine in politično negotovostjo izvirajočo iz nedavnih reform.

NOTRANJE IN ZUNANJE NEVARNOSTI

Prehod iz federacije na konfederacijo ni brez nevarnosti. Južnjaki, zlasti Srbi in Črnogorci, dominirajo častniški kader Ljudske armade in poskus levi-

čarskega puča ne more biti izključen. Strah pred takim poskusom se kaže v zahtevi severnjakov za kontroliranje lastnih vojaških sil v posameznih republikah, tako da lahko grožnja vojaškega udara paralizirajo z grožnjo državljanske vojne. Prav tako ni izključeno, da ne bi v kritičnem trenutku južnjaški ekstremisti povabili Sovjetsko zvezo na vojaško intervencijo v smislu Brežnjeve doktrine in ker da so dosežki socializma v nevarnosti.

KONFEDERACIJA SAMA NI DOVOLJ

Zaključek te študije je, da obstajajo možnosti za uspešen prehod v konfederacijo, zlasti, če bi se ta izvršila še v času, ko Tito še ostaja politično aktiven. Sovjetski vojaški pritisk bo več koristil v tej smeri, kakor pa narobe. Nič ne bo bolj združevalo jugoslovanskih narodov kakor strah pred sovjetsko invazijo. Drug važnejši problem je, ali bo konfederirana Jugoslavija dolgo obstala. Ali bo mogla, npr. ohraniti enotnost trga nasproti autarkičnemu nacionalizmu v razmerah, ko vsaka republika zahteva svoje lastne olajšave v pristaniščih, svojo lastno železno industrijo in svoje lastne avtomobilске tovarne? S svojim množičnim predsedništvom in s svojim od republik dominiranim parlamentom, ali bo konfederacija zmožna dosežati in izvajati vse tiste vse-jugoslovanske odločitve, brez katerih skupnih interesov njenih narodov ne bo mogoče razvijati in čeliti? Sedanje tendence kažejo na negativen odgovor na ta vprašanja v dogledni bodočnosti. Če naj Jugoslavija obstane kot država, potem bodo morali njeni narodi spoznati, da, v modernem svetu, konfederalna vlada sama ni dovolj.

Smrt slovenskega znanstvenika

V Ljubljani je 11. decembra nenadno umrl akademik dr. Jovan Hadži, ugleden zoolog mednarodnega slovesa, ki je kmalu po prvi svetovni vojni postal profesor zoologije na ljubljanski univerzi; leta 1938 ob ustanovitvi Slovenske akademije znanosti in umetnosti je bil tudi imenovan za rednega člana te ustanove. Bil je še dopisni član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, Srbske in češkoslovaške akademije ter španskega društva za naravoslovje v Madridu. Pokojni akademik se je rodil leta 1884 v Temišvaru, gimnazijo je končal v Zagrebu, univerzitetne študije pa na Dunaju leta 1907, ko je doktoriral s tezo o „živčnem sistemu hidre“. Do imenovanja na ljubljanski univerzi je bil profesor primerjalne anatomije na zagrebški univerzi. Napisal je več kot 200 znanstvenih razprav, sodeloval je pri slovenskih učbenikih zoologije, poleg tega pa je objavil v reviji „Proteus“ več stotin poljudnih člankov iz zoologije. Zadnji dve letletiji je vodil Institut za biologijo Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

IZRAEL SE POLITIČNO UTRJUJE

ARABCI VEDNO RAZKOSANI

Medtem ko se Egipt spet pripravlja — vsaj tako spet trdi egipčanski diktator Sadat — na vojno z Izraelom in se mu Libija deloma pridružuje v njegovi vojni propagandi, pa iz Sirije prihajajo poročila, da se bo ta država izločila iz arabske trojne države, neke vrste konfederacije ki so jo pred komaj nekaj več kot pol leta z velikim pompom med seboj proglasile Egipt, Libija in Sirija. Izraelu in njegovim zaveznikom ta nov spor med Arabci vsekakor prija, Sovjetom v Kremlju pa je nov dokaz, da imajo na Bližnjem vzhodu zaveznike, ki so v celoti nezanesljivi in silovito veliko stanejo.

Izrael je izkoristil ugodno priliko ter je njegova predsednica Golda Meir najprej odpotovala na zborovanje socialističnih strank v Pariz, od tam pa v Rim, kjer je imela razgovore z italijanskim predsednikom in v Vatikanu s papežem Pavlom VI.

V Parizu je francoska vlada Golda Meir sicer močnejše zaščitila kakor druge udeležence mednarodnega socialističnega kongresa, ker je pač državni poglavar, ni pa bila sprejeta pri francoskem predsedniku Pompidouju, ker jo je smatral za eno od socialistov, ki se udeležujejo kongresa. Pompidou je bil tik pred začetkom socialističnega kongresa v Parizu na dvodnevni razgovorih z Brežnjevom v ZSSR in je smatral za francosko zunanjo politiko neprikladen slučaj, da se v Parizu zbirajo socialisti prav v trenutku, ko se on mudi v ZSSR. Z Brežnjevom sta govorila o bodoči evropski varnostni konferenci in se Pompidou ni dal prepričati, da bi na tej konferenci bilo treba razpravljati o skrčenju oboroženih sil na obeh straneh železne zaveze.

Golda Meir je na socialističnem kongresu v Parizu izjavila, da je „zunanjia politika Izraela vedno prožna“

da pa trenutno ni nikjer kontaktov, ki bi vodili k miru na Bližnjem vzhodu. Izrael pa je vedno pripravljen na pogajanja, je zaključila Golda Meir.

V Vatikanu je bila kot prvi izraelski državnik v zgodovini sprejeta v avdijenci pri papežu Pavlu VI. Z njim se je razgovarjala predvsem o statusu Jeruzalema in drugih svetih krajev v Palestini.

V svojem letnem poročilu o Cerki in svetovnih zadevah kardinalskemu kolegiju 22. decembra lanskega leta je papež Pavel VI. ponovil svoj poziv za mednarodno zagotovilo vsem ljudem, da svobodno lahko obiskujejo Jeruzalem in druge svete kraje v Palestini.

Golda Meir se je s papežem razgovarjala tudi o političnih razmerah na Bližnjem vzhodu, ki ga je Pavel VI. tudi omenil v svojem letnem poročilu kardinalom. Dejal je, da je področje v stalni veliki nevarnosti, ki more prizadeti tudi druge dele sveta.

Lansko leto so bili odnosi med Vatikanom in Izraelom zadovoljivi, medtem ko so bili leta 1971 zaradi problema Jeruzalema napeti. Vatikan je sprožil kampanjo, da bi sveti kraji imeli poseben mednarodno zagotovljen status, s katerim bi bil zaščiten njihov poseben značaj. Izrael je močno nastopal proti vatikanskim naporom.

Pred Goldo Meir je bil leta 1969 v Vatikanu na obisku pri papežu izraelski zunanji minister Abba Eban.

Z italijanskim predsednikom pa se je Golda Meir razgovarjala o problemu Izraelove povezave s Skupnim evropskim trgovom, zlasti sedaj v njegovi razširjeni obliki. Večino izraelske produkcije limon in pomaranč namreč kupijo Anglija, ki je sedaj redna članica Skupnega evropskega trga. Gotovo količine tega sadja pa Anglija uvaža tudi iz Italije.

Ustanavljanje evropskega denarnega fonda

Evropski Parlament v Strasburgu

V Luksemburgu so se minuli ponedeljek sestali finančni ministri Skupnega evropskega trga na zasedanje, na katerem razpravljajo o ustanovitvi do konca meseca marca t. l. tkzv. Evropskega denarnega fonda, ki naj bi bil predhodnik enotnega evropskega bančnega sistema.

Evropski denarni fond bo prvi vidni znak odločnosti devetčlanskega Skupnega trga, da bi čim prej dosegel gospodarsko in finančno enotnost, ki naj bi pred koncem tega desetletja že imela tudi skupno enotno valuto.

Na zasedanju finančnih ministrov Skupnega evropskega trga lanskega oktobra v Parizu so se dogovorili, da naj bi bil Evropski denarni fond ustanov-

ljen najkasneje do 1. aprila letošnjega leta.

Osnovna naloga fonda v začetni fazi naj bi bila upravljati sistem podpornih akcij evropskim centralnim bankam, da bi te vzdrževale svoje valute na stalni višini, s čim manjšimi fluktuacijami. Fond bo tudi upravljal kratkoročna posojila posameznim članom skupnosti, ki bi se znašli v začasnih plačilnih težavah.

Glavna naloga finančnih ministrov, ki se sestajajo prvič po razširitvi Skupnega evropskega trga z včlanjenjem Anglije, Danske in Irse, bo proučiti strukturo in namena fonda.

V Strasburgu pa se je minuli torek sestel na zasedanje parlament Skupne-

Mednarodni teden

Henry Kissinger, Nixonov zunanje-politični delegat na pogajanjih za mir v Vietnamu, se je iz Pariza vrnil v Washington in poročal Nixonu o poteku razgovorov. Nixon je poslal v Vietnamskem predsedniku Thieu-u poročal o doseženih sklepih v Parizu. V nekaj dneh se bo Kissinger vrnil v Pariz, da nadaljuje pogajanja s komunisti. Menijo, da je Hanoi pristal na nekatere ameriške zahteve glede števila tujih opazovalcev, ki naj bi nadzorovali izpeljavo premirja v Vietnamu. To število naj bi se sukalo med 2000 do 3000 mož, ki bi imeli posebno „avtonomijo“ v komunikacijah in prevozu po vsem kritičnem ozemlju Vietnama.

Sadat, egipčanski diktator se je minuli teden mudil na kratkem obisku pri jugoslovanskem komunističnem diktatorju Titu na Brionih ter sta se oba vladodržca razgovarjala o krizi na Bližnjem vzhodu. Poročajo, da hoče Tito aktivno vmešati v krizo na Bližnjem vzhodu tako ZDA kakor ZSSR, ti dve pa se naravno zanimata za ta prostor le v toliko, da ohranjata večje ali manjše ravnovesje med Arabci in Izraelom.

Allende, čilski marksistični predsednik, je bil prisiljen upeljati v državi racionaliranje glavnih življenjskih potrebščin, kakor da bi bil Čile v vojni. Da bi na zunaj ohranil demokratični videz, je Allendejev finančni minister Flores objavil, da se ne bo nikomur treba prijaviti vladnim komisijam za razdeljevanje hrane in kontrolo cen, kdor tega noče, tuda nihče od neprijavljenih ne bo dobil živil. Bivši čilski predsednik Frei je izjavil, da predstavlja racionalizacija živil „totalitarno kontrolo vsega življenja v Čilu“.

Francija bo leta 1985 najbogatejša država v Evropi, ugotavljajo strokovnjaki Hudsonovega inštituta v posebni študiji o razvoju Zahodne Evrope. Na prvem mestu na svetu bodo še vedno ZDA, njej pa bodo sledile: Janonska, Francija, Švedska, Kanada, Danska, Norveška, Zahodna Nemčija, Avstrija, Italija, Anelija in Španija. Države soviškega bloka, med njimi Jugoslavija, bodo še vedno na stopnji razvijačih se držav, v sled komunističnih režimov, ki im danes vladajo po načelih nestvarne in zastarele marksistične ideologije iz 19. stoletja

ga evropskega trga, tudi prvič, odkar se je ta zahodnoevropska skupnost povečala za tri člane, z vstopom Anglije, Danske in Irse. Inavguralno zasedanje te evropske skupščine je bilo v strasburški „Maison de L'Europe“.

bo uspela. Nihče ne bo mogel spreminiti tako podjetje, ki je bilo do danes pasivno le s tem, da poravnava njegove dolgove. „Nemogoče je,“ pravi, „da bi tovarna, ki danes proizvaja tako slabe bučike, da jih ni mogoče prodati niti arabskim državam na Bližnjem vzhodu, jutri kar naenkrat pričela izdelovati bučike take kvalitete in po taki ceni, da bi lahko konkurirala v zahtevnem zahodnem trgu.“

Narod krvavi

Jugoslavija ima trenutno v tujini kar milijon delavcev. To predstavlja (kot je Tito sam priznal) tri vojaške korpuse. To je tudi pod vojaškim vidikom popolnoma pravilna ocena, saj je večina delavcev v mlajših in srednjih letih. Kakšno zmanjšanje vojaške moči to predstavlja, si vsak lahko misli.

A problem ni le vojaški. Danes je zlasti gospodarski. Neko omejeno izseljevanje je Jugoslavija vedno lahko prenesla. A sedanjí položaj prekaša vse meje. Preveliki emigraciji je treba pristeti še vedno manjši naravni prirastek, večje pomanjkanje srednje in visoko kvalificiranih moči, ki gospodarsko krizo še povečuje. Emigracija v sedanjem številu povzroča neuravnovešenje v Jugoslaviji, pa tudi postopoma v državah, kamor izseljenci v vedno večjem številu hitijo.

Sedanja reforma skuša najti rešitev iz te zagate. Uspeh je zelo dvomljiv? Zakaj? Enostavno. Ker vse delovanje sloni na okostenelih naukih partijskih ekonomistov in partijskih voditeljev, ki jim je še vedno večja skrb ohranitev režima, kot pa dobrobit naroda. S temi postavkami pa je rešitev iz krize nemogoča.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

O POLITIKI IN DELAVSTVU

Ne moremo zatrditi, da so bližnje volitve, do katerih manjka praktično le še sedem tednov, edina skrb in edina točka zanimanja vladnih in ljudskih krogov. Res je da so dnevniki polni novice o volilni kampanji, katero je večina strank že pričela uradno in praktično. Res je, da je bilo tik pred zapadom zadnjega roka za uradne politične povezave (16. januarja) mnogo pisanja o možnih in nemožnih kombinacijah. A poleg politike mnoge skrbi (morda še bolj) potek pogajanj paritetnih komisij, ki skušajo določiti nove skupne delavske pogodbe. O enem in drugem področju naj kratko nakažemo sedanje položaje.

Na politični fronti: nič novega! Dve strank se bori za glasove pri precej apatičnih volilcih. Skoro bi lahko rekli, da bi se morala kampanja prenesti v Córdoba, Mar del Plato, Bariloche, razna atlantska kopališča in druge turistične centre. Tja sedaj drvi buenosairesko prebivalstvo; kdor pa je mestu ali sploh na svojem mestu kjerkoli po deželi ostal, se za volilno propagando kaj malo briga. Največ zanimanja je še za televizijske programe kjer razni časnikarji (z etiketo ali brez nje) skušajo izveči iz kandidatov bolj ali manj senzacionalistične izjave.

Kar se kandidatov samih tiče, je Balbín moral ponovno izjaviti, da med radikali in Peronom ni nobenega pakta; prav tako ne med radikali in vlado. Sploh stari politični vodja kaže velik optimizem glede bodočih volitev.

Enak optimizem a manj upravičen kažejo peronisti. Peronizem računata (morda preveč), na Peronovo privlačnost in na svoje zaveznike. Tega se zaveda tudi vlada, ki je v soboto prepovedala po radiju, tisku ali televiziji prenašati Peronove izjave v prid justicialističnim kandidatom. Vlada se postavlja na stališče: če hoče Perón vplivati na argentinske volitve, naj to dela kot Argentinec v Argentini, ne pa kot tujec iz tuje dežele.

vati na argentinske volitve, naj to dela kot Argentinec v Argentini, ne pa kot tujec iz tuje dežele.

Kot je bilo pričakovati, ni pripeljal do nikakega pozitivnega zaključka napor, da bi si silovladna formacija Alianza Republicana Federal pridobila v svoje vrste Ghioldijeve socialiste, še manj pa seveda liberalno Nueva Fuerza. Tako se kljub optimizmu in vladni podpori pripisuje tej formaciji bolj malo možnosti na volitvah.

Sedaj pa preidimo na delavsko področje. Paritetne komisije, teoretično sklicane že od 1. novembra, so se praktično začele sestajati šele v začetku ali celo sredi decembra. Ministrstvo za delo je bilo tako primorano podaljšati rok (originalno bi zapadel 31. decembra) do 31. januarja. Povišice, ki bodo sklenjene, seveda tečejo od 1. januarja

Pri teh pogajanjih pa je prišlo do mrtve točke. Zlasti kar se tiče ne toliko delovnih pogojev, kolikor višine bodoče povšice. Sindikalisti nikakor nočejo, in dejansko ne morejo sprejeti povšice, ki bi bila manj kot 40—50%. Računati morajo namreč na delavski pritisk. Inflacija je bila zadnje leto ogromna. Podražitev cen je treba sedaj omiliti s povšico plač, obenem pa računati na podražitve v tekočem letu, o katerih že sedaj prerokujemo, da bodo zelo velike, zlasti v prvem trimestru.

Delodajalske delegacije na komisijah zavlačujejo pogajanja v upanju, da bo tako prišlo do vladne razsodbe. Povišice bi tako bile znatno nižje kot pa jih delavci zahtevajo. V tej igri „daj — ne dam“ se trenutno izživljajo sindikatisti. Jasno, da imajo bolj malo časa za vmešavanje v politiko. Je to sicer bistva, a nevarna igra. Socialni nemiri in delavske stavke na vratih tako težko pričakovanih volitev, lahko zmešajo štrene vladi in politikom. Delavstvo se je namreč že naveličalo biti gledalec narodnega dogajanja.

V začetku decembra preteklega leta je imela akad. slikarica Bara Remeč v mali dvorani Slovenske hiše razstavo svojih najnovejših del. Razstava je, kot smo že obširno poročali svoj čas, dosegla izredno lep uspeh. Od razstavljenih del, med katerimi je prevladovala indijanska tematika s Severa in Juga, smo izbrali eno: „Indijanska družina v Neuquenu“, ki jo zgoraj pri našamo v fotografskem posnetku.

Kuba brez Božiča

PRAV KOT V SLOVENIJI

Kubanski režim komunističnega diktatorja Fidel Castra je storil korak naprej v svojem preganjanju Cerkev in vere. Ker Cerkev in kubanskih katoličanov, kljub vsem poskusom, in ključno temu, da so nekateri škofje v določenem trenutku dajali pohvalne izjave za socialno delo vlade, ni mogel podvreči, se je sedaj spravil na cerkvene praznike in sicer na najbolj tradicionalne, krščanski duši najbližje. Ukinil je praznovanje Božiča, pa tudi Novega leta in latinskimi narodom priljubljenih Treh kraljev.

Ni treba posebej poudarjati, da je Castro poiskal izgovor. Prazen kot vsi njegovi izgovori. Božiča se na Kubi ne sme praznovati, ker bi to motilo delo pri zafri sladkornega trsa. A kako prazna je ta izjava, je dokaz, da je prepovedal tudi prodajo igračk, s katerimi starši obdarujejo otroke, kar je prastara navada pri narodih latinske Amerike.

A šel je še dalje: obdarovanje otrok

ni le ukinil, prelozil ga je. Na kakšen datum? Na 26. junija, ki je obletnica zmage krvave komunistične revolucije. Nobene razlike ni med Castrom in ostalimi komunističnimi diktatorji. Kaj ni so tudi v Sloveniji komunisti odpravili Božiča? Kaj se ni tudi dogodilo v po-vojnih letih in dolgo vrsto let, da se za Miklavža in Božič v trgovinah po Sloveniji ni dobilo ne otroških knjig ne igračk, pač pa je bilo tega na pretek za novo leto, ko naj bi otroke obdaroval komunistični „dedek mraz“?

Kot partiji v Sloveniji in še po drugih komunističnih državah, tako tudi Castro tepta svobodo vere in svobodo Cerkev. S tem izvaja nasilje nad celotnim kubanskim narodom. Saj je ta skoro devetmilijonski narod v veliki večini (nad 80%) katoliški. A Castro pozablja, da vere ni mogoče odpraviti z dekreti. Kot je zmagala drugod, zmaguje v ostalih državah, ki jih zasuznjujejo brezbožni režimi, tako bo končno zmagala tudi na Kubi.

Jugoslavija na poti nove gospodarske reforme

DVA TISOČ PODJETIJ PRED KONKURZOM

S prvim januarjem tega leta je Jugoslavija nastopila pot nove gospodarske reforme. Dejstvo samo ni nič kaj novo, saj, kot poročajo dopisniki v tujem tisku, so narodi Jugoslavije že navajeni gospodarskih in ustavnih reform. Od leta 1945, ko je sedanji režim prišel na oblast, je bilo vse gospodarsko delovanje en sam poizkus, kako priti iz vedno večje krize, seveda po tirnicah marksističnega nauka.

Samoupravljanje ni pomagalo

Ko so iznašli pri brskanju Lenina možnost takolimenovanega samoupravljanja, se je partijskim vodnikom zadelo, da je sedaj prišla ura rešitve. Pa tudi to ni pomagalo. Prišlo je do nesporazumov, tako med partijskim vodstvom, samoupravnimi sveti, zlasti pa s kruto realnostjo. Delna politična liberalizacija je ta nasprotja še povečala. Pasivna podjetja so iz družbenih fondov dobivala vedno večje podpore, torej delala vedno večje dolgove. Protesti so se začeli in naraščali, najprej pri aktivnih podjetjih, nato pa na splošno. Celoten gospodarski sistem je zašel v vedno večjo krizo. Dinar je padel stalno in nezadržno. Pred 25 leti je bilo 60 dinarjev protivredno enemu dolarju, danes je dolar uradno vreden 1800 dinarjev, da ne govorimo o črni borzi. V zahodnih državah dinar sicer brez problemov zamenjavajo, a njegova vrednost je smešno nizka.

Da se ozdravi to bolno gospodarstvo, se je s prvim januarjem pričela nova

reforma. Izbira ni lahka, a je enostavna: treba je zapreti okoli dva tisoč deficitnih podjetij to je edini način začetka izhoda iz začaranega kroga. Seveda partijski ekonomisti skušajo še zadnje sredstvo: kampanjo narodne solidarnosti.

Nabiranje „solidarnih“ fondov

V tej kampanji so predvideni razni postopki. Najprej ta, da bodo delavci deficitnih podjetij prejeli 20% nižje plače. Delavci rentabilnih podjetij, ki prejemajo več kot 1600 novih dinarjev mesečne plače (ok. 90 dolarjev), bodo morali plačevati na ta dohodek izreden davek. Delavci rentabilnih podjetij, ki imajo več kot 1000 novih dinarjev mesečne plače (60 dol.), pa bodo morali obvezno sodelovati pri „notranjem posojilu“.

S fondi, ki jih bo vlada tako nabrala, bodo skušali sanirati podjetja, ki se nahajajo v gospodarskih težavah. Če pa tudi to ne bo pomagalo, potem je ukinitve takih podjetij (ok. 2000, kot smo že omenili) neizbežna. Da pa se poravnajo njihovi dolgovi, bo državna blagajna povečala v višini 17% sedanji denarni obtok. Tiskanje novega denarja brez zadevne zlate ali devizne podlage bo seveda povzročilo novo inflacijo. Kam bo to pripeljalo, ne vedo ne domači gospodarstveniki in si ne upajo prerokovati tudi ne tuji opazovalci.

Vendar ti, tuji poročevalci, kaj vztrajno trdijo, da akcija davkov in podpor v prid deficitnih podjetij ne

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA. — V koncertnem ateljeju je klarinetist Igor Karlin ob spremljavi pianista Acija Bertonecja priredil 12. decembra koncert slovenskih skladb, od katerih so bile nekatere krstne izvedbe. Različne skladbe so postavile izvajalca pred vrsto zahtev, ki jih je dobro obvladal. Spored je obsegal Weingerlove Tri skladbe, Božičev večtonski eksperiment kompozicije ABA 72, Liparjev Atematikon iz leta 1936, Škerlovo Sonatino, Banovšev Breve in vrsta Štuhčevih Anekdot.

LJUBLJANA. — Mladinska knjiga, založba Lipa iz Kopra ter Primorski tisk iz Trsta so izdali italijanski prevod Prešernovega Krsta pri Savici. Krst je prevedel prof. Franc Husu iz Rima; italijanski rimani prevod je v knjigi natisnjen skupaj s slovenskim besedilom. Krst pri Savici je prva Prešernova knjižna izdaja v italijanskiščini.

MARIBOR. — Štiriurni koncert popglasbe, na katerem je nastopilo šest instrumentalno-vokalnih ansamblov v dvorani mariborskega sejmišča, je poslušalo nad 700 mladih.

ŽALEC. — Akademski slikar Stane Kregar iz Ljubljane je razstavljal v tem kraju od 8. do 16. decembra. Ob otvoritvi razstave je uvodno besedo imela Jelica Žuza, nato pa je spregovoril še Aleksander Bassin iz Ljubljane.

MARIBOR. — Na posvetu ravnateljcev osnovnih šol in predstavnikov sodišč so razpravljali o mladinskem kriminalu. Posvet je ugotovil, da število prestopnikov med 14. in 18. let ne narašča, pač je zaskrbljujoč pojav, da narašča število do 14. leta ter da je med njimi vedno več otrok, ki bolj in bolj segajo po alkoholu.

RADOVLJICA. — V Radovljici, rojstnem kraju prvega slovenskega dramatika Antona Tomaža Linharta so sklenili vsako leto počastiti obletnico njegove smrti. Na prvi takli proslavi, ki je bila 9. decembra v avli osnovne šole, so poleg tega posvetili nekaj programa še kulturnemu ustvarjanju beneških Slovencev in njihovem boju za narodnostne pravice. Na proslavo so zato povabili pevce slovenskega pevskega zbora Rječan iz Benečije.

LASKO. — V Laškem so 8. decembra odprli razstavo pod naslovom: Laško v obeh likovnih umetnikih. Razstavljenih je bilo 52 del v raznih tehnikah, ki so jih naslikali umetniki Miroslav Adlešič, Remigij Bratož, Avgust Černigoj, Anton Karinger, Ivan Kos, Viktor Povše, Tošo Primožič, Avgust Seebacher, Albert Sirk, Franjo Stiplošek, Cveto Ščuka, France Zupan, Avgust Lavrenčič, Drago Vidmar, Božidar Jakac, Miha Maleš in Nande Vidmar.

LJUBLJANA. — Rektor ljubljanske univerze dr. Mirjan Gruden je 12. decembra promoviral devet novih doktorjev znanosti; vsi so doktorirali na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo: Marko Breznik, Peter Bukovec, Josip Globevnik, Jurkica Kidrič, Janez Levec, Miha Mali, Djuro Marumič, Jure Zupan in Boštjan Žekš.

LJUBLJANA. — V Mestni galeriji je 13. decembra priredilo razstavo svojih del šest slikark: Irina Rahovsky-Kralj, Jelka Schubert-Reichman, Slavka Čufer, Vida Slivnik-Belantič, Seka Tavčar in Polona Kosi.

LJUBLJANA. — Ljubljanska Opera je pripravila balet Daneta Škerla „Opojno poletje“ v glavnih vlogah Magde Vrbovec in Vlaste Dedovič. Koreograf je bil Slavko Pervan iz Sarajeva, ki je ta balet pripravil na tamkajšnjem odru v prvi izvedbi. Daneta Škerla je namreč ta balet napisal leta 1969 v Sarajevu; naslanja pa se na roman Hamze Huma „Grozdanino hihanje“. Iz tega dela so vzeta za plesno interpretacijo najbolj poetična mesta z ljubezensko liriko iz bogomilskih časov.

VRHNIKA. — Težave pri graditvi podvoza pri štopetovemu mostu avtoceste Vrhnik—Postojna so težje narave, kakor so graditelji pričakovali. Cesto so nameravali svečano odpreti 30. novembra, nato so odložili otvoritev na 16. december, sedaj pa računajo, da bo podvoz narejen šele do spomladi, čeprav delavci delajo noč in dan. Zato pa bodo najprej zgradili kratko obvožno cesto, po kateri bodo vozniki zapeljali na avtocesto.

PIRAN. — Splošna plovba iz Pirana je naročila v italijanski ladjedelnici v Riva Trigasio pri Genovi največjo slovensko ladjo, ki ima nosilnost 25.200 ton, dolga pa je 168 metrov. Sredi decembra so ji dali ime Kidrič B, na poskusni vožnji bo že januarja. Do konca poletja bo ista ladjedelnica predala Splošni plovbi še drugo ladjo istega tipa z isto nosilnostjo. Ladji bosta veljali po osem milijonov dolarjev, odplačevali pa ju bodo 10 let s 7% obrestmi. Ladji so naročili v Italiji, ker v jugoslovanskih ladjedelnicah niso dobili možnosti obročnega odplačevanja.

LJUBLJANA. — Težave z nabavo insulina za sladkorno bolne v septembru in oktobru, ko v mnogih lekarnah v Sloveniji ni bilo tega zdravila, so izzvale interpelacijo v republiški skupščini. Odbor društva diabetikov pa je brez izbire besed hudo obsodil dogajanja v proizvodnji in prometu z zdravili ko se je zbral na seji 9. dec. Ugotovili so, da edini proizvajalec kristalnega insulina — Pliva — ni imel dovolj surovin, ker so izvozili preveč pankreasa iz države. Razen tega je Pliva še zahtevala 100 odstotno zvišanje cene temu zdravilu. Ko je bilo povišanje odobreno pa je tudi spet prišlo zdravilo v zadostni količini na trg. Je bilo res pomanjkanje surovin razlog za pomanjkanje zdravila v lekarnah?

VELENJE. — Skupnost slovenskih občin je 8. decembra na posvetu v Velenju, ki so se ga udeležili tudi predstavniki republike, sindikatov in stanovanjskih podjetij, razpravljala o organiziranju samoupravnih stanovanjskih gradenj in pa o povišici stanarin. S prvim januarjem naj bi pričeli s postopnim uvajanjem stroškovnih stanarin, tako, da bi 1977 dosegli dejansko takratne stroškovne stanarine. V ta namen so predlagali za leto 1973 70% povišice na stanarino; da bi pa gospodarsko šibke družine preveč ne trpele, bodo uvedli posebno družbeno pomoč.

NOVA GORICA. — Smrt 13 vojakov na Grgarskih Ravnah zaradi eksplozije razstreliva, ki so ga hranili v stari šoli, je nastala samo zaradi nepazljivosti in površnosti. Vojaki so na Grgarskih Ravnah pomagali graditi cesto od Grgarja prek Banjščice in Kala do Kanala v Soški dolini. Po vsakodnevni uporabi bi morali razstrelivo hraniti v posebnem skladišču, a so ga puščali kar v stari gradbi — opuščeni šoli, kjer je poleg vojakov stanovalo še nekaj civilistov. Vsi vojak, ki so bili v pritličju, so bili takoj mrtvi, ranjeni so bili Jože Hvala, njegova žena Valerija, hči Vesna ter podporočnik Ivan Mikulčič in vojak Veljbor Simeonovič, ki so bili ob eksploziji v prvem nadstropju stavbe. O nesreči, ki se je zgodila 8. decembra, je pisalo tudi svetovno časopisje. Med mrtvimi vojaki so bili Bogomir Arhar iz Kranja; Stanislav Gregorič iz Srednje vasi pri Ribnici; Franc Lončarič iz Strmeča in Anton Šarlah iz Lastniča pri Šmarja pri Jelšah.

UMRLI SO OD 8. DO 14. DEC. 1972

LJUBLJANA: Štefka Ančič r. Keber, 72; Alice Breclj r. Casagrande, 91; Miroslav Bizjak; Marija Cerlini r. Preden, 83; Marija Dežman r. Zajc; Julija Gspan r. Simončič, 88; Franc Grom, 99; Ivanka Golob; Jože Hribar; dr. Jovan Hadži, univ. prof., v. p., 69; Jela Jenčič, prof.; Ivana Kalan, 78; Rozalija Keber; Franc Kregar; Anton Kikelj, kovač; Vladislav Lužar; Mihael Marn, 79; Mirko Mlakar; Franc Potokar; Anton Peršin, 70; Slavko Pirč; Slavko Perhaj; Štefan Rožič, 80, sobosi. mojster; Ivan Seliškar, Rok Širnik, 72; Franciška Vodnik r. Pogačnik, Mihael Zupan; Franci Žargi.

RAZNI KRAJI: Jože Berlec, Podbruška; Marta Bren, Kranj; Marija Brojan r. Grčar, Loka; Angelca Črnologar, Vevče; Marjanca Gašperin, Krova; Marija Hostnik, Podroje; Franciška Hafner r. Herfort, Dravljje; Josip Kočevar, Krško; Slava Jenko, Celje; Mojca Jezeršek, Murska Sobotna; Antonija Jordan, Prapreče; Alojzij Jamnik, Gornji Rudnik; Janez Klemenčič, Sela; Janko Kokalj, škofja Loka; Jakob Kuster, Maribor; Ludvik Kamnikar, Krško; Janko Ločnikar, Podutik; Vladica Lopatič r. Kalčič, Novo mesto; Franc Mezek, Kamovci; Ivan Kartnuč, Nova Gorica; Andrej Prezelj, Studeno; Dolfi Rebec, Divača; Liljana Rosina-Peterson, Celje; Agica Rožič, Koper; Ivan Robava, Kotredež; Ivanka Strgar r. Gruden, Škofljica; Anica Salmič, up. učit., Celje; Jože Siljan, Laško; Kristijan Šimfgoj, 85, Dobravlje; Anton Šmalc, Ribnica; Ivan Šolar, Kamna Gorica; Julka Tarman r. Pintar, Log pri Kranjski gori; Franciška Zefran r. Bučar, Gočna vas; Angela Žnidar, Utik.

Narodne noše: na plan?

Večkrat se trdi, da slovenske emigracije po svetu ni mogoče istovetiti, da ljudje niso povsod enaki, da iz države v državo, in še bolj iz kontinenta na kontinent obstajajo velike razlike.

A to ne drži. Res je, da so rojaki ponekod zelo pod vplivom okolja. Vendar glavni odenki izseljenjskega karaktera povsod ostanejo isti. Tako v pozitivnem kot v negativnem. Pri vseh skupinah izseljencev po svetu: v Evropi, Severni Ameriki, Argentini, Avstraliji, povsod se daje največji poudarek otrokom, osnovnošolski mladini, za katere so organizirani tečajji, prave šole. Povsod je najti ljubezen do slovenske pesmi, do večjega ali manjšega kulturnega udejstvovanja, kakor je pač mogoče. Povsod spoštovanje do slovenske zastave. Vsi rojaki radi oblačijo slovensko narodno nošo. Vsi? Tukaj, prav tukaj se je nekaj zataknilo. To vidimo pri naših „argentinskih“ prireditvah. Narodnih noš je sicer mnogo, a le otroških in ženskih, kje pa so fantje. Nekaj podobnega se dogaja v Severni Ameriki in Kanadi. Pa pogledimo še, kaj piše avstralski mesečnik „Misli“ o tej zadevi. V lanskim decembrski številki lahko beremo izpod peresa patra Bazilija:

Mladi pozdravi s počitnic

V Argentini, kjer sedaj vlada poletje, se slovenska mladina kaj rada izogne žgoči vročini in buenosaireski vlagi, pobere šila in kopita (beri ruzake in šotore) ter jo mahne v prsto naravo, če le mogoče v daljne gorske predele. Tako tudi letos. V kordobske hribe k dr. Hanželiču je kot vsako leto odšla otroška kolonija. Poleg posameznih skupin, ki že tradicionalno odražajo v Bariloče, se je tja letos podala tudi grupa abiturientov srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka iz Buenos Airesa. Iz 1700 km oddaljenih Bariloče so nam poslali sledeči

ABITURIENTSKI POZDRAV

Bariloče, 2. januarja 1973

Spoštovani gospod urednik „Svobodne Slovenije“ Buenos Aires

„Mi študentje smo res veseli, se smejimo vse dni, vedno bi vriskali in peli in pozdrav se naš glasi Nahuel Huapi!“

Z našo himno pozdravljamo Vas in vse bralce „Svobodne Slovenije“ — naše starše in prijatelje. Srečno smo dospeli v Bariloče v četrtek, 28. decembra in se ustoličili v stanu Slovenskega Planinskega Društva. Tukajšnji Slovenci so nam vedno na pomoč — zelo dobrosrčni ljudje so.

Bili smo že „Pod Skalco“ — kjer smo bili na starega leta dan skupaj z dr. Vojkom Arkom — pri jezerih Tonček in Schmoll in praznovali novo leto pri našem prijatelju Cirilu Markežu na Campanario. Tam smo imeli polnočnico za novo leto in se skupaj z našim ravnateljem Markom Kremžarjem, s Frenkom in go. Lučko Jerman in mnogimi drugimi Slovenci veselili in si voščili novo leto.

Sedaj taborimo na polotoku sv. Petra. Naši šotori so obdani od grmov cvetočega šipka in petdeset metrov od nas valovi lepo jezero Nahuel Huapi.

Uporabimo to priložo, da vam vsem skupaj voščimo srečno, polno milosti novo leto 1973 in na svidenje v Buenos Airesu!

— RAST —

(roj abiturientov Srednj. tečaja) — 1972 —

Tine Debeljak ml. — Jurij Rode — Mija Markež — Terezka Osojnik.

Magda Zakrajšek, Mirica Razingar, Marija Rot, Mojca Oberžan, Marta Korošec, Roža Jerebič.

Matjaž Jerman, Marko Jerman, Janez Vasle, Marijan Grohar, Franci Cukjati, Franci Štrubelj, Pavel Fajdiga, Andrej Kočar, Jože Repovž in Janez Zorec (kot gost).

SLOVENSKI ŠOLARJI S POČITNIC ZEDINJENI SLOVENIJI

S kolonije slovenskih šolarjev v počitniškem domu v kordobskih gorah, ki jo vsako leto organizira centralno društvo Zedinjena Slovenija v Bs. Airesu, so otroci poslali svoje pozdrave tudi tej ustanovi. Podpisalo se je 64 šolarjev in vodstvo kolonije. Pismo glasi takole:

Počasi izgineva žalost iz naših src, navadili smo se novega življenja in ob spominu na dom, na svoje drage se le

„Vedno se čudim, da je tako težko dobiti ljudi za naše lepe narodne noše. Teh malo prilik imamo, da jih pokažemo in tako lepo zbirko imamo, ljudi pa je treba skoraj „loviti“, da se vanje oblečejo. Vsak izgovor je dober — ko da bi bila sramota pokazati se v narodni noši. Zlasti fante je težko dobiti.

Doma je imelo prosvetno društvo na razpolago nekaj parov narodnih noš in smo se pred vsakim javnim nastopom puili zanje. Vsak si je štel v čast, da jo je smel obleči. Človek bi mislil, da nam bi bila narodna noša tako daleč od domovine še dragocenejša, pa je ravno narobe. Prej smo jokali, da jih nimamo, zdaj, ko jih imamo, pa ni zanimanja zanje... Čuden svet.“

Tako pater Bazilij v „Mislih“. Ob teh njegovih grenkih besedah se moramo zamisliti. Sprašati vest, kot pred spovedjo, priznati, kako je v tej zadevi z nami, pa seveda: trden sklep. Treba bi bilo začeti pravo akcijo, kampa-njo za vzbujanje ljubezni do narodne noše. Saj je del tradicije, del narodne zapuščine, katero smo prinesli s seboj v svet. Saj nam narodna noša pomaga buditi slovensko zavest. Torej?

prav lahko nasmehnemo. Počitniški dom dr. Hanželiča nam nadomešča praznino, ki smo jo občutili ob slovesu v Retiru.

Po navadi na koloniji prevladujejo deklice, letos pa je več dečkov. Vreme se nam hudomušno smeje in nam včasih prekriža načrte. Kaj pravite, kaj delamo ves dan? Kaj vse smo se že naučili! Veliko se poje, igra razne skupinske igre, izleti, ob praznikih imamo še prireditve. Vse v slovenskem duhu. Družni nas ljubezen in iskreno prijateljstvo. Tu ni razlike, smo kot velika družina. Eden za vse, vsi za enega. Otroški živ žav, ki ljubi planine, koncert piščkov, ki jim narava odpira oči in upira pogled v božje stvarstvo. Vi vsi, ki skrbite za nas, zlasti Zedinjena Slovenija, ki družni vse Slovence v Argentini v namenom, da se ohrani slovenski narod. Mladina, naša bodočnost, vam je posebno pri srcu, ne bojte se za njo.

Prav radi tega smo dolžni zahvaliti vam vodstvu Zedinjene Slovenije, ki s toliko ljubeznijo podpira in pošilja nas otroke na počitniški oddih.

„Res lepo je biti mlad“. Te besede so program kolonije slovenskih šolarjev pri dr. Hanželiču, kolonije, ki jo vi, Zedinjena Slovenija, pripravite. Slovenski šolski otroci vas veselo pozdravljajo.

Ave Maria-koledar 1973

Slovenski franciskani v Lemontu v ZDA izdajajo poleg lista Ave Marija vsako leto tudi Koledar z istim naslovom. Pred seboj imamo Koledar Ave Marija za leto 1973, pri katerem vzbudi pozornost napis na prvi notranji strani, ki pove, da je to „60. letnik Koledarja“. Poleg koledarskega dela vsebuje sledeče zanimive članke:

Pater Bertrand Kotnik ofm. nadaljuje svoj članek iz prejšnjega letnika „o prvih Baragovih življenjepisih“. Tu omenja pred vsem prvega baragovca v Ameriki, generalnega vikarja Edwarda Jackerja. Nadalje piše o Jakobu Megušarju, ki je bil od leta 1799 do 1807 kaplan ter učitelj otrok Ignacija Barage.

Naslednji članek je posvečen 75. letnici fare svetega Stefana v Chicagu. To obletnico obhaja fara v letošnjem letu 1973. Njeni začetki segajo v leto 1898 z nakupom nedograjene švedske metodistične cerkve na 22nd. Place in Lincoln. Kupna pogodba je bila podpisana 2. maja 1899. Kupljena cerkev pa je bila v slabem stanju in so oblasti leta 1904 celo prepovedale njeno uporabo. Zato so jo podrli in se istega leta to je 18. decembra je bil blagoslovljen vogelni kamen nove cerkve sv. Stefana. Leta 1919 je postal prvi župnik pri sv. Stefanu pater Kazimir Zakrajšek in s tem je dobila fara prvega franciskanskega župnika. Na vzgornem in narodnostnem področju je fara opravila ogromno delo, kar dokazuje tudi članek ge. Ane Gaber, ki piše o slovenski sobotni šoli.

Pater Hugo Deljenjak ofm. opisuje misijon v Kandeju v Afriki. Temu sledi opis blagoslovljene slovenske kapele v Washingtonu kakor je bil po blagoslovljivosti pripravljen za tisk.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

15. januarja 1953. — šte. 3.

NAŠA DOLŽNOST IN ODGOVORNOST

V novoletni številki našega lista smo brali izjavi našega narodnega voditelja dr. Mihe Kreka in našega škofa dr. Gregorija Rožmana, ki morata slehernemu Slovincu dati pobudo, da izpolni v čim popolnejši meri svojo narodno dolžnost.

Dr. Krek opozarja, da smo „vsak in vsi obremenjeni z ogromnimi nalogami, ki jih terja veliki čas. Pripravljeni na žrtve“, pravi, „bomo delali za naš cilj: svobodo in vzpostavitev krščanskega socialnega in demokratičnega reda v naši ljubljeni domovini.“

Besede našega škofa so dragoceno dopolnilo in praktično navodilo, kako naj vsakdo izpolni svojo dolžnost: „Ne bojmo se“, pravi škof, „in ne odklanjajmo odgovornosti in sodelovanja. Lahko je stati ob strani, kritizirati in klevetati tiste, ki kaj delajo v javnosti... Moško in krepostno pa je ponuditi se za delo... So ljudje, ki imajo polno besed kritike vseh stopenj, do lažnivih svet, pa odklanjajo sodelovanje na odgovornih mestih... Vzrok je: strah pred odgovornostjo.“

Pri nekaterih manjka dobre volje in čut za odgovornost ni dovolj razvit. Ta plast ljudi se pada na lažjo pot, na kritiziranje, zabavljanje in nerganje čez vse in zoper vse. Dostikrat zmanjka tvarine za to, toda je dobra tudi sumnja... Zapisana ali tiskana beseda, ki je plod osebnega stremušva, nevoščljivosti ali naravnost sovraštva, zasluži najhujšo grajo in obsodbo. V povojnih letih doživljamo nekaj pojavov v tej smeri. Neodgovorni ljudje se naravnost trudijo, da bi dokazali, da svobodni Slovenci nimamo ne programa za bodočnost, ne kompetentnih ljudi in ne zmogljeno vodstva v svojem boju za obstoj... Če se hoče kdo na ta način povzpeti na vrh, hodi po nemoralni poti, kajti tako postopanje je dokaz, da manjka zlasti čuta za odgovornost. Hvala Bogu, da je takih značajev med nami malo, zelo malo. Prav pa je, da vemo, da so.

Slovenci v Argentini

Osebnosti

Krst. V cerkvi Jude Tadeja v Ituzaingo je bila krščena Damijana Cecilia [Sparhak], hči Janka in ge. Jožice roj. Lavrič. Botrovala sta gđc. Marjetka Stariha in Mihael Stariha. Krstil pa je prelat Franc Novak. Srečnim staršem naše čestitke.

France Šega iz Clevelanda objavlja spomine na patra Odila. Tem pa sledijo zanimivi spomini pod naslovom „Mozaik mojega življenja“ patra Janeza Žurge ofm. Življenjepis tega znanstvenika je v kratkih besedah tak:

Profesor Janez Žurga OFM je bil rojen 22. septembra 1885 v Dol. Gradišču pri Dolenjskih Toplicah; umrl je 5. marca 1969 v Kamniku.

V franciskanski red je vstopil 23. septembra 1905, slovesne obljube je naredil 24. septembra 1909. V duhovnika je bil posvečen 14. julija 1910. Bil je učitelj na ljudski šoli v Novem mestu, vojaški kaplan med prvo svetovno vojno, nato profesor na franciskanski gimnaziji v Kamniku. Na ljubljanski univerzi je študiral geologijo, geografijo, petrografijo, anatomijo in druge pomembne vede. Po pridobljeni univerzitetni diplomii je bil nastavljen za asistenta svojemu univerzitetnemu profesorju dr. Hinterlechnerju, ki bi ga moral po smrti naslediti, a je raje ostal asistent vse do leta 1945. Nato je šel v dušno pastirstvo. Upravljal je hribovsko župnijo Gora nad Sodražico; 1956 je prišel v Kamnik, odkoder je šest let upravljal župnijo Nevlje.

Spomini patra Žurge so pisani tako zanimivo in pestro, kakor je zanimiv njegov življenjepis.

Poleg raznih slik so v Koledarju objavljene tudi pesmi Vitala Vodučka — Prerjona svetega Franciška; Karla Mauerja — Pozna jesen, in Engelberta Gangla — Bog.

Cena Koledarja, ki obsega 136 strani je 3 dolarja in se naroča pri franciskanih v Lemontu, St. Mary's Seminary; Lemont, Illinois, 60439, USA.

SLOVENCJI PO SVETU

KANADA

Župnija Marije Pomagaj

Letos nas je obiskal Miklavž S. decembra, popoldne. Spremljali so ga angelci, kajti parkeljni so že pred leti odpovedali. Pravtako zanimanje za Miklavža upada iz leta v leto. Med tem ko je še pred leti obdaroval nad sto otrok, je to pot bilo le 57 in eno odraslo osebo.

V adventu je cerkveni pevski zbor pridno vadil in se pripravil na slovesno bogoslužje v praznikih. Mladinski zbor je tudi pripravil božične liturgijske pesmi in se trudil letos toliko bolj, ker ga sestavljajo v pretežni večini začetniške moči. Skavtske organizacije pa so bile obilno zaposlene s pripravo tradicionalne božične in z njo združene prireditve v nedeljo, 17. decembra. Kulturne prireditve zahtevajo mnogo talentov, vaj, volje in časa. To dobro ve tisti, ki je kdaj sodeloval pri takih prireditvah. Skavti in skavtinje so se dobro pripravili. Večji del teže je sodelal na ramah skavtskega vodstva.

Dogodki v župniji Brezmadežne

Kot vsako leto je tudi letos Slovenska šola priredila miklavževanje v nedeljo, 3. decembra. Za uvod v Miklavžev prihod je bilo nekaj prizorov iz Gerziničeve opere Miklavž prihaja: nastop angelčka in dveh škrtolinov. Nato je prišel sv. Miklavž v spremstvu 50 angelov, kar je ob drugi razsvetljavi naredilo res mogočen vtis. Dvorana je bila polna otrok in odraslih.

Slovensko mladinsko društvo je pa priredilo miklavževanje za odrasle v nedeljo, 17. decembra. Mladi fantje in dekleta pač to lepo slovensko navado o Miklavžu in o njegovem obdarovanju vzamejo drugače kot majhni otroci.

V nedeljo, 10. decembra, so večji skavti — rovers pripravili sami kosilo za svoje nekdanje in sedanje voditelje ter župnjane, ki sodelujejo pri skavtskih organizacijah. V glavnem so hoteli na tem kosilu proslaviti Franca Cerarja, ki je pred desetimi leti začel s skavtskimi organizacijami v tej župniji. V spomin so mu poklonili lepo piaketo in se mu zahvalili s toplimi besedami za njegovo desetletno delo v skavtskih organizacijah. Tudi stroške za kosilo so skavti sami križili z denarjem, ki so ga dobili prejšnjo nedeljo pri razprosnih picavi in kave.

Po športnem svetu

V košarkarskem prvenstvu v prvi ligi je ljubljanska Olimpija izboljšala svoj položaj in se uvrstila na drugo mesto. Olimpija je bila po odhodu reprezentanta Daneva in prestopu Bassina v zagrebški klub Industromantaža precej časa v krizi. Kočno je te uvrstila svoje vrste in je spet med favoriti za osvojitve prvenstva. Seveda pa bo boj za prvo mesto še zelo hud, prvenstvo pa je dolgo; liga šteje 14 klubov.

V drugi zvezni ligi ki ima 12 članov, tekmujejo štirje slovenski košarkarski klubi. Po sedmem kolu je bila ljubljanska Ilirija na tretjem mestu s 10 točkami Slovan 6. z 6 točkami, na 10. mestu so bili Domžalčani, s 4 točkami, na 11. pa Celjani z dvema točkama.

Carlos Monzon, svetovni prvak v srednji kategoriji, je po oceni svetovnega boksarskega sveta „boksar leta 1972“. Ta naslov so kritiki prisodili argentinskemu boksarju, ker je branil lani naslov kar štirikrat in se ni nikdar izgibal nobenemu tekmeču.

Na namiznoteniskem mednarodnem prvenstvu Avstrije so zmagali Kitajci med moškimi in ženskami. Kitajci so odpravili ekipo SZ s 3:0. Kitajke pa ekipo ČSSR prav tako s 3:0. Jugoslovanska moška ekipa je izpadla v drugem kolu s 0:3 proti SZ, ženska pa že v prvem kolu, premagale so jih Madžarke. Med posamezniki pa je le Korpri uspelo prebiti se med najboljšo osmerico; v polfinalu so se uvrstili le Kitajci in Sovjeti.

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

MUEBLES

LUKY

Ruta 205
Frente Estación EZEIZA
T. E. 295 - 1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopnik: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall.

Od vsepovsod

Konvertit. Znani angleški igralec sir Alec Guinness je prestopil v katoliško vero, dal se je krstiti, ker je njegov sin, ki je pred leti zbolel za otroško paralizo, čudežno ozdravel.

Če se mudi. V Kiotu, japonskem mestu, ki ima nad dva milijona prebivalcev, so omejili avtomobilsko hitrost na 20 km na uro. Ljudje, ki se jim mudi, se spet vozijo z rikšami.

Angleška mladina se zateka v samostane. Že nekaj let se dogaja v Angliji nekaj nenavadnega. Veliko številno mladine — fantov in deklet — zlasti iz dijaških vrst hoče preživeti nekaj tednov v popolni tišini in samoti v kakšnem samostanu. Na samostane prihaja ogromno prostojen in v nad 300 samostanih, ki so pripravili prostore za to mladino, ni dovolj prostora za vse prosilce. Večina prosilcev je stara med 15 in 20 leti, so pa med njimi tudi starejši. Poznavalci angleške družbe so mnenja, da je ta pojav reakcija na moderno življenje, ki ne dopušča, da bi se človek poglubil vase, da bi bil kako ur sam s seboj, da bi se posvetil tudi nematerialnim vprašanjem in zlasti vprašanj, zakaj živimo. Za vse, ki so poznali samo angleške hipijce in beatlese, je to razveseljiv pojav.

Novi strupi. Znanim mamilom, ki zastrupljajo množice ljudi, ki so se jim vdali, se pridružujejo novi. Tako poročajo iz skandinavskega polotoka, da je

tam prišel v promet „morfinbas“, ki je v svoji sestavini nekako v sredi med opijem in heroino, je pa zelo nevaren. Samo na Norveškem je v zadnjih 12 mesecih umrlo 92 oseb — večinoma samo mladina — zaradi uživanja tega mamila.

Velik problem. V mnogih državah in zlasti še v velikih mestih resno proučujejo vprašanje, kam z odpadki in smetmi. Množina teh odpadkov tako silno narašča, da postaja uničevanje h odpadkov že pravi problem. V Severni Ameriki so izračunali, da odpade na vsakega prebivalca (jih je 210 milijonov) na dan dva in pol kilograma odpadkov ali smeti. V smeteh se letno nabere 30 milijonov ton papirja, 26 milijard steklenic, 48 milijard konzervnih skodelj in — 7 milijonov starih avtomobilov.

Iz turističnega sveta. Neki turist se vozil iz Scamtona proti New Yorku. Ob poti je zagledal napis „To Moscow, turn to the left“ (Protiv Moskvi, zaviti na levo). Misli je, da gre za politično šalo in je vprašal bližnjega prodajalca bencina, kaj pomeni ta napis. Ta mu je razložil, da je res v bližini kraj, ki se imenuje Moskva in da je v Severni Ameriki še več krajev s tem imenom. Sploh je v Severni Ameriki mnogo krajev z imeni evropskih mest. Tako je npr. pet krajev z imenom London, sedem krajev z imenom Wien, štiri Berlina, dva Rima, devet Parizov in trije Petrogradi.

Nadomestek za otroke. Na Japonskem se je silno razpaslo zanimanje za živali: mačke, psičke, kanarčke in pod. V letu 1971 je uvoz teh domačih živali narasel za 40%. Na debelo se odpirajo trgovine s temi živalmi. Tokio ima že tudi poseben hotel za te živali, kjer živali okopajo, masirajo, počesejo itd. Na pokopališčih so določili posebne prostore za pokop teh živali. Sociologi in psihologi razmišljajo, kje je vzrok tega zanimanja za hišne živali. Odgovor se glasi: Vzrok tega je na eni strani velika blaginja, na drugi strani pa pomanjkanje otrok zaradi silno razpasene kontrole rojstev in uživanja protisplošnih pilul. To pomanjkanje otrok redi potrebo po nekem nadomestku za otroke. In ta nadomestek so — doma živali.

Kazni za tatove in roparje. V Libiji je revolucionarni svet izdal odlok o ponovni uvedbi tradicionalnih kazni za vlomilce in roparje. Po tem odloku bodo tatove, ki jih bodo zalotili pri kraji, kaznovali s tem, da jim bodo odsekali eno roko. Roparji, ki bodo uporabili orožje in pri tem koga ubili, bodo obsojeni na smrt. Milejša kazen pa bo za roparje, ki ne bodo nikogar ubili: odsekali jim bodo desno roko in levo nogo.

Eiffelovega stolpa ne bodo podrli. V Parizu so se v zadnjem času širile novice, da bo treba v kratkem podreti Eiffelov stolp, češ da ga je zob časa že tako načel, da bi bila obnovitev stolpa dvakrat dražja, kot če bi ga podrli. Družba mora po pogodbi skrbeti za vzdrževanje stolpa do konca leta 1979, porabi pa za vzdrževanje stolpa letno 3.6 milijona frankov. Lani je bilo na stolpu 2.6 milijona obiskovalcev, dohodkov je bilo 15.6 milijona, po odbitku vseh stroškov pa je ostalo nekaj manj kot pol milijona frankov.

PROSVETNI VEČER DRUŠTVA

„ZEDINJENA SLOVENIJA“

v soboto, 20. januarja, ob 20 v Slovenski hiši

NA SPOREDU:

- skioptične slike o škofu Antonu Martinu Slomšku;
- in razgovor z msgr. dr. Frančkom Šegulom, postulatorjem za Slomškovo zadevo, o delu za Slomškovo beatifikacijo.
- Ob 19 bo msgr. dr. F. Šegula v kapeli daroval sv. mašo, med katero bomo prosili, da bi bil škof Slomšek kmalu proglašen blaženim.

Do 40% popusta pri letalskih vožnjah v Evropo

AGENCIJA EMONA

SIMON RAJER

Tucumán 1561, 7°, pisarna 49

T. E. 46-9440

Uradne ure od 9 do 12 in od 15 do 19.

OBVESTILA

SOBOTA, 20. januarja:

V Slovenski hiši ob 20 predavanje msgr. dr. Franca Šegule, postulatorja za Slomškovo beatifikacijo. Predavanje o postopku Slomškove beatifikacije bo združeno s skioptičnimi slikami.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 20. veseloigra „Tri sestre“.

NEDELJA, 28. januarja:

Na Pristavi družabna prireditev Duhovnega življenja ob 40-letnici revije.

PONEDELJEK, 29. januarja:

Pričetek počitniške kolonije za osnovnošolsko mladino na kintu Sloga.

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!

V NEDELJO, 28. JANUARJA, NA PRISTAVI

Družabna prireditev revije
„Duhovno življenje“

• ob 11.30 sv. maša za žive in rajne dobrotnike revije. • ob 12.30 kosilo • ob 16 velik srečolov z okrog 500 lepimi dobitki; nagradno žrebanje, ki ga bodo deležni vsi tisti, ki bodo do žrebanja poravnali naročnino; žrebanje za otroke; igre, ves čas pa prijetno razvedrilo ter solidna postrežba.

Z udeležbo bomo moralno in gmotno podprli naš verski tisk, ki je najmočnejša vez med nami.

POČITNICE NA SLOVENSKI KMETIJI
V ARGENTINSKIH GORAH

Stanovanje z uporabo kuhinje \$ 10.— dnevno (za otroke do 18 let \$ 5.—)

CHACRA TRIGLAV

A. y E. Budinek, Mallin Ahogado, C.C. 19, El Bolsón, prov. Río Negro

Slovenski dom Carapachay - Dramatski odsek

bo predstavil v soboto, 20. januarja 1973, ob 20 veseloigro

TRI SESTRE

v režiji Janeza Tršana

Vstopnina za odrasle \$ 4.—, za otroke \$ 1.—.

Lepo vabljeni!

Pridite, ne bo vam žal!

Svoji k svojim! Pod enakimi pogoji Vam SLOGA plača večje obresti kot katera koli banka. In Vaš denar bo pomagal pri gospodarskem napredku slovenskega človeka v Argentini. Pomislite tudi na to, predno se odločite za naložbo svojih prihrankov!

Kreditna zadruga „S. L. O. G. A.“ z o. z.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrtek in sobotah od 16. do 20. ure

Potujete v RIM - Italijo?

Ne pozabite obiskati slovenskih hotelov.

Hotel BLED in Hotel DANIELA

00185 - ROMA tel. 777102-7579941
Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 - ROMA - Via Luzzatti, 31
tel. 750587 - 771051

Lastnik: VINKO LEVSTIK

Zmogljivost 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe s privatno kopalnico, telefonom, radiofilodifuzijo, klimatskimi napravami. Nova slovenska restavracija. Osebe pretežno slovenske. Počutili se boste kot doma. — Dobrodošli!